

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Móra Ferenc nem pályázik*
Cím: *a Városi Könyvtár igazgatói állására*

Forrás: *Magyar Hírlap*

Bp.

(Hely)

1926. 7. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old

Osztályozás

Tárgy

027.4 (069)

Hely

Idő

1926⁴

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Móra Ferenc nem pályázik a Városi Könyvtár igazgatói állására

A mult héten egyik estilapban az a hír jelent meg, hogy a Fővárosi Könyvtár megüresedett igazgatói állására Wildner Ödön volt fővárosi tanácsnok mellett Móra Ferenc, a szegedi Kultúrpalota igazgatója is pályázik. A Magyar Hírlap kérdést intézett a Balatonbogláron nyaraló Móra Ferenchez, hogy igaz-e a hír, mire a következő választ kaptuk:

— Kedves barátom, második hete heverek Gaal Gaszton Várhegyén, a hónaljig érő fűben és azzal foglalkozom, hogy nézem a Balatont esőben és napfényben és igyekszem elfogni egy-egy muslincát. Tudniillik a regénytémák muslincáiból, amik otthon is körülzibonganak, de ott nem tudok velük egyedül maradni, holott igen szorít már a kiadóval való szerződés. Ezért bujtam ide egyedül és gondolhatod, hogy ujságot nem olvasok a magunkén kívül s abból is leginkább csak az időjárást.

— Az estilap szép találmányáról ennél fogva csak a te soraidból értesültem — sze-

retnek cserélni a fantáziájával annak, aki a pályázói szándékot rám költötte. Életemben csak egyszer pályáztam: a szegedi Kultúrpalotához, akkor is parancsra és hiszem az Istent, hogy többet már nem pályázom ebben az életben.

Aztán meg, hogy kerülne Saul a próféták közé és mit csinálnék én falusi kutya létemre a nagy városban, ahol még szekér sincsen, amelynek alájahúzódhatnék. Okos ember való oda, barátom és közelről kiderülne, hogy én nem vagyok az. Ennyi magamhoz való eszem mégis csak van. Aztán meg vasúti jegyváltásnál sem furakodtam azok elé, akik régebben vártak, inkább lemaradtam a vonatról, s még ha lett volna is ilyen szándékom, éppen Wildner Ödön útját sehogy sem keresztezném. De meg hogy is hagynám én el az én kis Kultúrpalotámat, ahol mindenem rajta a kezem szennye s hozzá éppen most, mikor a szobámat kifestették újra: pompéji vörösrre — alig várom, hogy láthassam már.

Az Isten az én kis kenyérem Szegeden tette le: hát már csak ott eszem meg, ami kevés még hátra van belőle.

Szeretettel köszönt mindnyájatokat:

Balatonboglár, július 9.

Móra Ferenc.